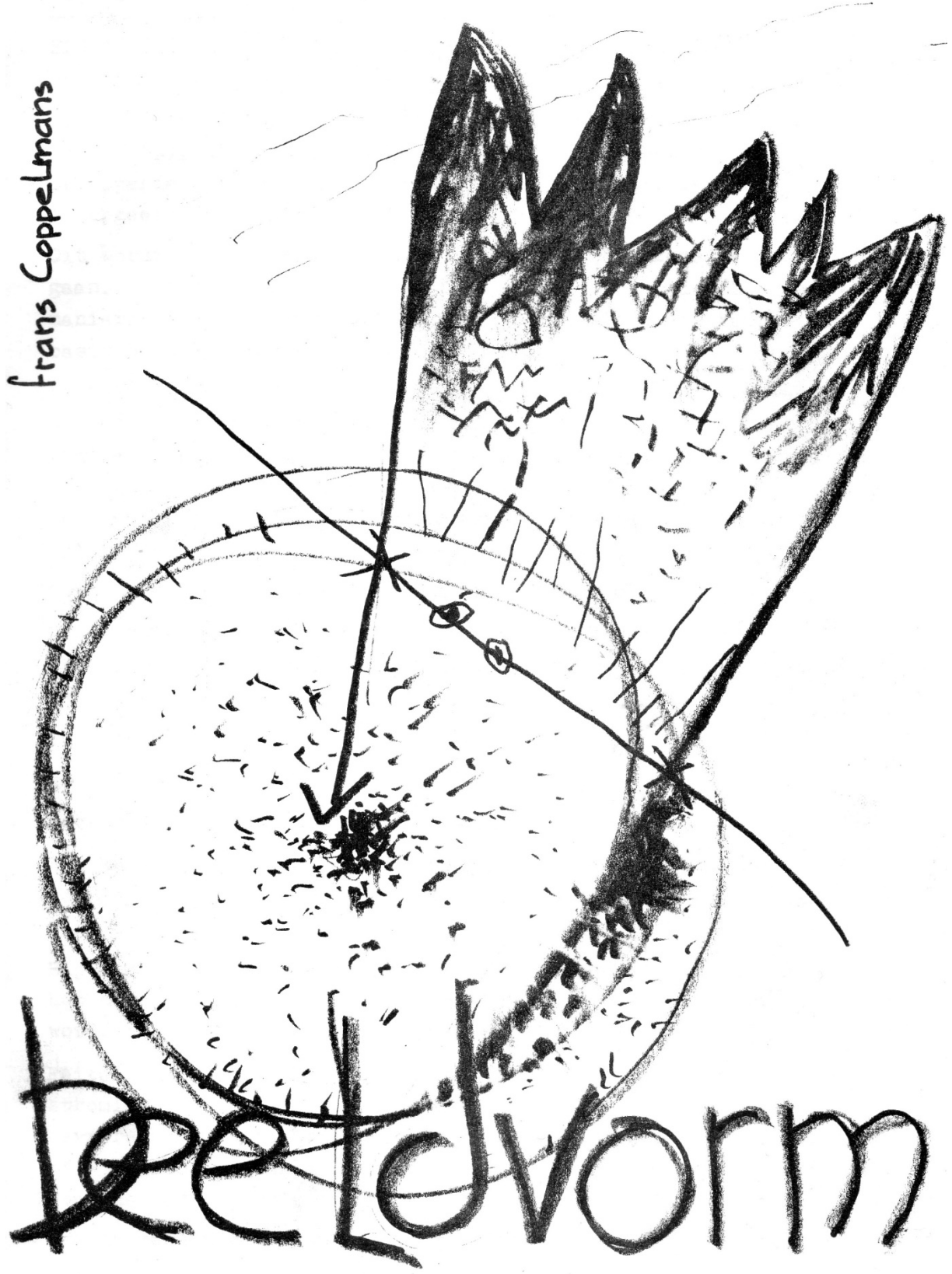

frans Coppelmans

De "WET van het ENE"

EEN in relatie tot EEN is de eigenwaarde - als het "wezen" - hetgeen "iets" maakt tot wat het "is".

Het "wezen" zélf kan men slechts onderbrengen als een emanatie (een bron), als een uitvloeijing, als zijnde de beweging die een scheppende kracht heeft, maar zonder dat het zichzelf blootgeeft of opgeeft.

Dit wordt door de mens als een mystiek of religieus gegeven ondergaan, - als een universele wet. Deze is door de tijd heen op vele manieren en nivo's vastgelegd, die toch een gemeenschappelijke basis hebben vanuit de oorspronkelijkheid.

De "WET van het ENE" is een groepering van haar eigen beweging, waardoor zijzelf een "operatief veld" wordt en hierin haar eigenwaarde openbaart, welke door de tijd heen ook benoemd is als: het "ENE", - als het principeorganisme. Dit alles kan nu leiden tot het bewustworden van een objectieve "formeringsbeweging".

In kunst, spel en wetenschap ligt de "WET van het ENE" als een structureel basisgegeven om een open formatie te kunnen creëren.

De feitelijkheden die hieruit voortkomen, kunnen binnen een organisatievorm vastgelegd worden, waardoor men deze als waarde kan herkennen.

Duidelijke voorbeelden hiervan zijn:
getallen - 0.1.2.3.4.5.6.7.8.9.0. ($1+1=2$)
letters - a.b.c.d.e.f.g.h. enz...

Bij wetenschap is deze basisconstructie meestal specifieke vakkennis en in het gebruik buitenwaarts gericht als een proces van vermeerdering van feitelijkheden. Bij kunst en spel richt het zich naar binnen als verdieping van het oorspronkelijke, waardoor de beweging in zichzelf vermeerderd wordt in de vaste elementen en de regels.

Feitelijkheden, welke men niet zo gauw kan terugherkennen in de stromingsontwikkeling van de mens of mensheid, worden meestal bevroren op een maatschappelijk nivo, als zijnde sociale normen of - patronen, groeps - en persoonlijke denknormen, beleidsnormen, keuzenormen enz. enz.

Wat de mensen gemeenschappelijk hebben, is te benoemen als het universele, het kosmische.

Dit is de "WET van het ENE" die de basis is van alles wat geopenbaard is.
B.v.: alle vormen van wetenschap hebben deze wet als basis-constructie en dit impliceert dat de onderlinge communicatie en samenhang van uiteenlopende wetenschappen hierop gelegd kan worden.

De mens objectificeert deze onzichtbare grootheid via zijn uitingvormen, waarmee men zich gelijktijdig in stand kan houden en geestelijk kan ontwikkelen.
De creativiteit van de mens is dan ook gelegen in het creëren van één vorm, waarin twee zelfstandige werelden ontstaan die elkaars grenzen bepalen.

De ene is een *schouwende* wereld en de andere een *aanwijzende* wereld, bijvoorbeeld: essentie en energie; 't scheppende en 't evoluerende; beweging en vorming. Deze delingen worden al naar gelang tijd, traditie, cultuur, nivo, beroep of situatie op eigen wijze herkend.

Waar komt deze tweedeling vandaan?

De mens heeft vanuit zijn evolutie een scheppende eenheid meegekregen, die als een zeefformule ingebouwd is in de mens.

Deze zeefformule is gebouwd op de logica die de "WET van het ENE" in zich heeft en die zó de complexiteit van het leven verwerkt als een constructie van "EENHEID". Dit proces werkt van nature intuïtief en is bij een kind duidelijk kenbaar aanwezig.

Bij volwassenen gaat de geheugen-opslag meer werken als losstaande feitelijkheden en beroepsmatige toepassingen, waardoor beroepsisolatie ontstaat. Bij het echt volwassen worden, ontwikkelt de mens zijn zeefformule, waardoor de geheugenopslag doorgestuurd wordt en dan met waarheidsgevoelens naar buiten kan treden.

Op dat moment kan er een herkenning van de wet optreden, waardoor aan een voorafgaande beweging een einde komt en een nieuwe beweging ingezet kan worden. Zodoende wordt de eeuwig doorgaande beweging gewaarborgd en gekenmerkt in de tijd.

Kunstvormen objectiveren de "wordingsbeweging" als zijnde een afspiegeling van het "wezen" (stroming van het ENE). Men kan hierin de nivo-ontwikkeling van de mens in de tijd aflezen.

De "WET van het ENE" wordt door het kind simpel, intuïtief, door een oerritme geleid al krassend, in punten en lijnen, objectief in alle schakeringen die wordingsbeweging verbeeldend, wetend, maar met een waarheidsgetrouwe zekerheid.

Blind kijken

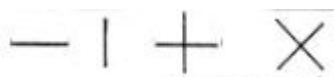
Als men naar een spel kijkt dat gespeeld wordt en men kent de regels niet, dan is dat een "blind" gebeuren daar men de logische opeenvolging van gebeurtenissen niet kan plaatsen.

Ditzelfde kan gebeuren bij het kijken naar een spelend kind. Men beleeft dan slechts de directe uiterlijke gevolgen en mist de "wordingsbeweging" als maatinhoud van het spel.

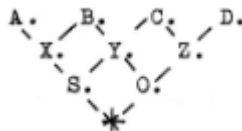
In het algemeen treedt dit probleem ook op bij het waarnemen van beeldende kunst. Hierbij wordt het kunstwerk apart gezien en kan dan ook alleen als waarde in zichzelf beoordeeld worden. Vanuit het "algemene" is dat maatloos en blijft er een individueel gevoels-criterium over, dat geen grond heeft voor een plaatsduiding in de wordingsbeweging van de mens.

Om dit op te kunnen heffen, zou er een "algemene noemer" moeten zijn, zoals b.v. bij het spel, het alfabet a.b.c.d. enz., de getallenreeks 0.1.2.3. enz., waardoor een veelheid terug te voeren is op een heeleheid.

Bij muziek heeft men - do re mi fa sol la si do - een toon-reeks;
Bij het beeldend vormen - 0.1.2.3.4.5.6.0. - een structuur-reeks.
Bij muziek heeft men een *notenbalk* voor het *groeperen*,

Bij het beeldend vormen:

Bij muziek heeft men verschillende ritmes voor het beheren van het veld,
bij beeldend vormen:

(we komen hierop nog terug.)

Zowel bij muziek, spel en beeldend vormen veroorzaakt zo'n basisstructuur composities als een *netwerk* van veelheid tot een heeleheid.

Hierbij is het oorzakelijke als beweging bij alle drie gelijkvormig en de gevolgen verschillend van vorm.

Als vele bepaalde eigenschappen volkomen onverschillig ten opzichte van elkaar waren en beslist alleen op zichzelf betrokken, dan waren het geen "bepaalde eigenschappen".

Oer – arche

De oer - arche in de *mens* is een universeel gegeven, als "wezen" voor de verwerkelijking van het meest eigene.

Zoals men weet dat een boom verborgen ligt in de pit en men de pit hierdoor als beginsel kan erkennen, zo ligt in de oer-arche de creatieve uiting besloten, maar zo ligt ook de wijze van *beweging* in het spel en de wijze van *vorming* in het ontstaan van kindertekeningen en van beeldende kunst besloten.

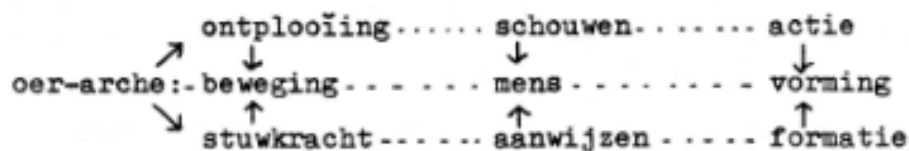
Aldus zijn de creatieve vakken in de wijze waarop zij georganiseerd zijn een rechtstreekse afspiegeling van de oer - arche, waarin de kosmische aspecten *organisch* en *structureel* ingebed zijn, evenals de wijze van *beweging* en *vorming* die hierin kunnen optreden, wat de aard en de beleving veroorzaakt in de *mens*.

BEWEGING - MENS - VORMING

Elk van deze drie aspecten heeft zijn eigen geaardheid, die tezamen met het proces van ervaren of beleven doet plaatsvinden.

De energie van de oer-arche (het eerste beginsel) veroorzaakt een *stuwkracht* en een ontplooiing. In die ontplooiing ontstaat een actie, waardoor de stuwkracht zélf geformeerd wordt als vorm-centraties.

De mens kan daardoor de beweging van de stuwkracht als actie *schouwen* en de formering in de ontplooiing *aanwijzen*.

vorm-centraties: 't tonen – ondergaan – waarnemen.

Aldus ontstaat er een drie-geleding van ruimte, die in de tijd elkaar opvolgend centraties levert als eigenschappen van de oer-arche, waardoor gelijktijdig de binnen- en de buitenwereld van de mens zich ontwikkelt als 'n *één-gebeuren*.

Verborgen pedagogisch aspect.

De wordingsgeschiedenis van de mens wordt als eerste aanwijzen gegeven als een "bron", als een uitvloeijing van een tweeledigheid, genoemd als het *scheppende* en het *evoluerende*.

Deze tweeledigheid kan men verder onderscheiden als:

heelheid	-	veelheid
organisch	-	structureel
econ. gedrag-		soc. gedrag
beweging	-	vorming

waarin de mens centraal staat en die deze onderscheidingen verbeeldend kan ontvangen en sturen in:

beweging - mens - vorming,

deze worden in de wordingsgeschiedenis onderscheiden als:

historie - traditie - cultuur,

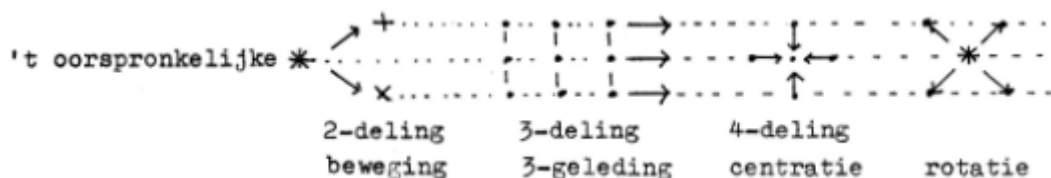
en op maatschappelijk nivo:

kunst - wetenschap - onderwijs.

Deze drie grootheden kan men afzonderlijk benaderen - theoretisch en structureel - in onderling verband vragen zij dan ook een innerlijke mentale houding van de mens die nog als een verborgen pedagogisch aspect in de "3 x 3" besloten ligt op basis van een organische analogie. (centratie en rotatie)

Wanneer b.v. een spel gespeeld wordt voor de *ervaring* van de beweging, komt op natuurlijke wijze de drift, emotie, rede en logica aan bod voor de besturing, zowel voor de mens als voor het spel zelf, waarbij zowel het individu als de groep tot recht kan komen op basis van het verborgen pedagogisch aspect,

Organische analogie:

Dit spelen werkt als een invloedssfeer op het geheel met als doel de bewustwording van de beweging in de mens en in het spel, waardoor voelen, denken en handelen geharmoniseerd worden als 'n ééengebeuren en waardoor gelijktijdig het doel van het meest oorspronkelijke spiegelen beleefd wordt.

Het "eerste aanwijzen" in de vorming.

Het onwaarneembare kunnen waarnemen is "kennis".

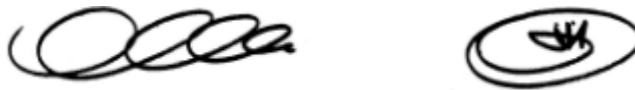
Uit een oude Indische parabel:

"Wat is kennis, vader" ?

Zijn vader antwoordde: "Zoals ik een klomp klei ken, zo ken ik alles wat ik uit de klei maak, er is alleen verschil in naam, maar de waarheid is dat alles klei is - zó, mijn kind, is die kennis, het weten dat wij allen weten".

Hoe geeft een kind (2-4- jr.) dit eerste aanwijzen weer tot beeld ?

In het kras-schrift zijn 7 vormen van schrift besloten. Uit één van die vormen, het organisch-schrift als doorgaande beweging, ontstaat een *centratie* als eerste aanwijzen van een vast punt. Hieruit ontstaat de " ik " als *centrum* van de beweging en de vorming.

Dit centrum is de verbeelding van de onwaarneembare bron, waar alle beeldvormen uit ontstaan en in de composities van die beeldvormen ligt de structuur-eigenschap van dat centrum verbeeld, waardoor het kind organisatie-eigenschappen intuïtief *bewust* wordt op het eerste nivo van "tonen" en "ondergaan". Bijvoorbeeld bij:

de <u>beweging</u> :	aantal	-	richting	-	maat	-	patroon;
de <u>mens</u> :	drift	-	emotie	-	rede	-	logica;
de <u>vorming</u> :	centrum	-	groepering	-	veld	-	netwerk;
	A.		B.		C.		D.

A. staat hierbij voor het eerste aanwijzen, dat zichzelf in haar eigen beweging kent in B.C.D., als een horizontale vorming van eenheden voor de werking van de veelheid.

Verticaal centreert deze veelheid tot een grootheid als het "Zijn" van een heelheid.

A.	B.	C.	D.
't Zijn	beweging	verandering	wording

Hoe maakt "iets" zichzelf bekend?

Door een opeenvolging van gebeurtenissen die als "orde besloten ligt in het meest oorspronkelijke van het "iets", (als een boom in een pit)

Deze opeenvolging kan men onderscheiden als volgt:

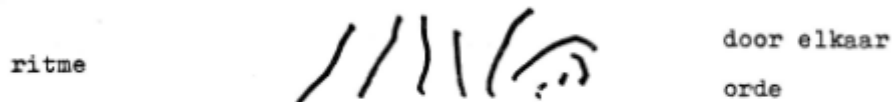
door elkaar, in elkaar, na elkaar en met elkaar;

of als:

orde, verhouding, structuur en systeem,

dat de werking is van een organisatie-principe in de vorming.

Bijvoorbeeld: de ontwikkeling van het schrift:

(om dit te kunnen duiden, moet men gebruikmaken van:
getal - woord - vorm - organisatie.)

Nivo's in de vorm.

't Oorspronkelijke

BEWEGING

2 waarden als dualiteit

IETS

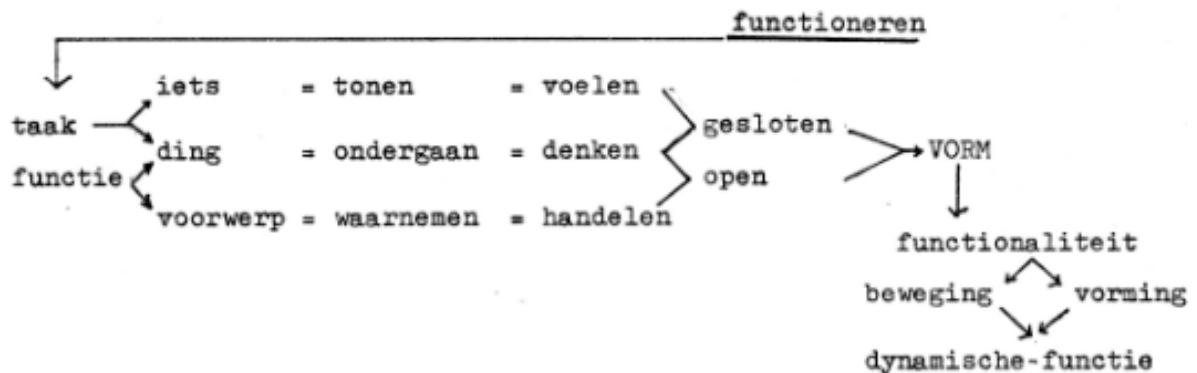
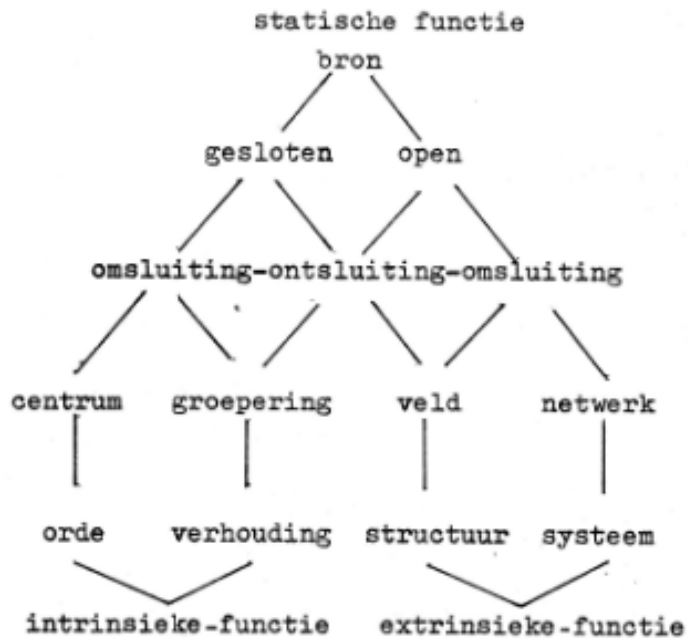
3 waarden als eenheid

DING

4 waarden als zelfstandigheden

VOORWERP

4 + 1 waarden voor plaatsbepaling

Een opgesteld schaakspel *toont* zich. Dat voelt men als een vast gegeven van "iets".

Het wordt een "ding" als men hiervan de regels *ondergaat*.

Door het toepassen van de spelregels wordt het een "voorwerp" dat men kan *waarnemen*.

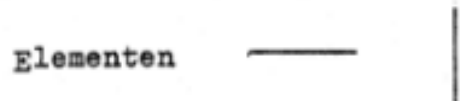
Het geheel in beweging op basis van spelmaat is een "vorm" waarmee men *handelt*.

De beweging zélf, dus buiten de spelregels om, heeft een verborgen orde van 0.1.2.3.4.5.6.0., die plaatsvindt binnen elke enkelvoudige beweging. Aldus heeft elke zet 8 orden van beweging naar vorming die het spanningsveld intensiveren.

Organisatie-middelen voor het bekendmaken van de beweging in de vorming.

Getal, woord, vorm en organisatie hebben elk voor zich een specifieke waarde. Tesaamen vormen zij het principe-organisme (ordenend principe) van 't ENE.

Het getal..... ontstaat door deling van 't ENE, waardoor het vaste gegeven essentiële bekend wordt.
 orde Dit wordt benoemd als bron of centrum.

Het woord..... plaatst de onderscheiden elementen als regels
 verhouding Eenheden — | = +

De vorm..... centreert de groepen tot een veld.
 speelregels structuur

De organisatie.... geeft een rotatie aan de groepen in het veld, spelmaat
 patroon waardoor er een netwerk ontstaat van taak en functie.

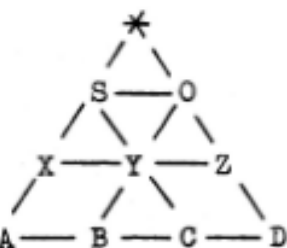

Gegeven

Elementen

Eenheden

Grootheden A — B — C — D - - - - - het geheel als werking:

Basis-constructie van het principe-organisme.

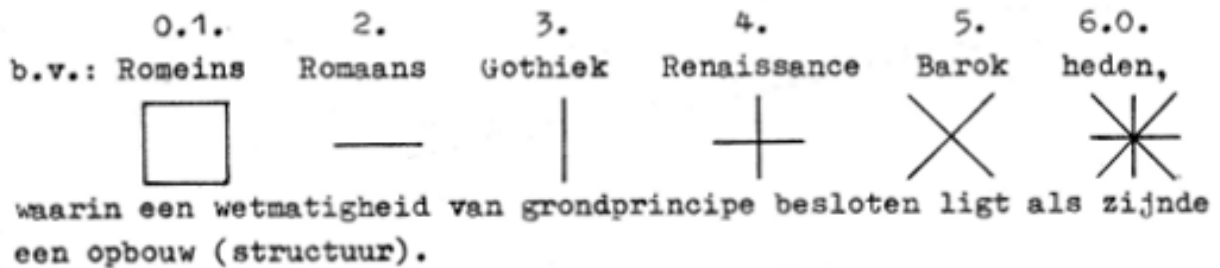
Het probleem voor het omschrijven van *het* principe centralie en rotatie is, dat men vier zijden moet aanwijzen en afzonderlijk moet benoemen, terwijl bij het functioneren alle vier zijden *tegelijktijd* werken als één gegeven.

Het functioneren is complex en komt via een individuele zienswijze tot stand (zoals een spel gespeeld wordt).

Het spel speelt zich af via de "beweging" en neemt in die beweging vormen aan als concretisering van die beweging.

Het principe gaat dan ook in wezen niet over de vorm maar om de onzichtbare beweging.

Deze beweging is voor de mens structureel herkenbaar *in* de vormen die hij creëert (kindertekeningen, geschiedenis, vormen van wijsheid) en de herkenning hiervan treedt op in de tijd.

In deze ogenschijnlijk droge feitelijkheden ligt heel de wordingsgeschiedenis van de mens en deze wordt al naar gelang de aanwezige deskundigheid in veelheid omschreven.

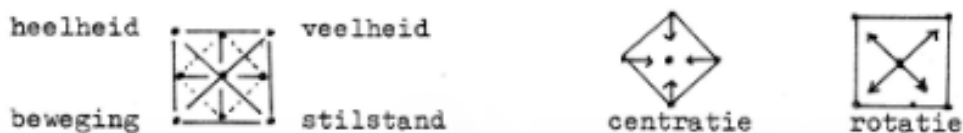
Het doel is het aangeven van een organisatie-principe dat als een objectief middel kan werken voor een verscheidenheid van doeleinden.

Als gemeenschappelijk uitgangspunt stel ik hier het begrip het "ENE" dat door deling zichzelf wordt als *organisatie-principe*.

Het "ENE" als pure eigenheid is een HEELHEID-VEELHEID of STILSTA.ND en GELIJKTIJDIGE BEWEGING binnen een organische analogie.

Het probleem is de analogie hiervan te structureren als veelheid in een organische beweging van heelheid.

Minimaal is hiervoor nodig: 4 dualiteiten in een beweging van tegen-beweging om centralie en rotatie mogelijk te maken.

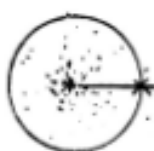

Dit levert ook 4 wijzen van benadering op, op basis van een dualiteits-systeem, die in zijn ontwikkeling structuur-eigenschappen doet ontstaan.

door elkaar als stroming

A. principe van delen

structuur-kenmerk: dualiteit

centrum
2-deling
S. O.

in elkaar als het "ENE"

B. principe van verwantschappen

structuur-kenmerk: eenheid

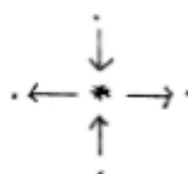
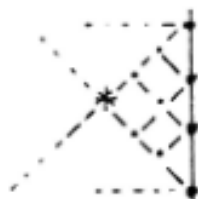

groepering
3-deling
X. Y. Z.

na elkaar als het principe-organisme

C. principe van structurele analogie

structuur-kenmerk: zelfstandigheid

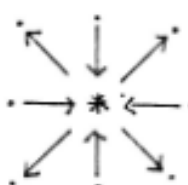
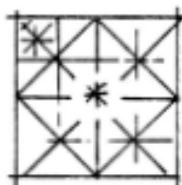

veld
4-deling
A. B. C. D.

met elkaar als de bewegingsformering

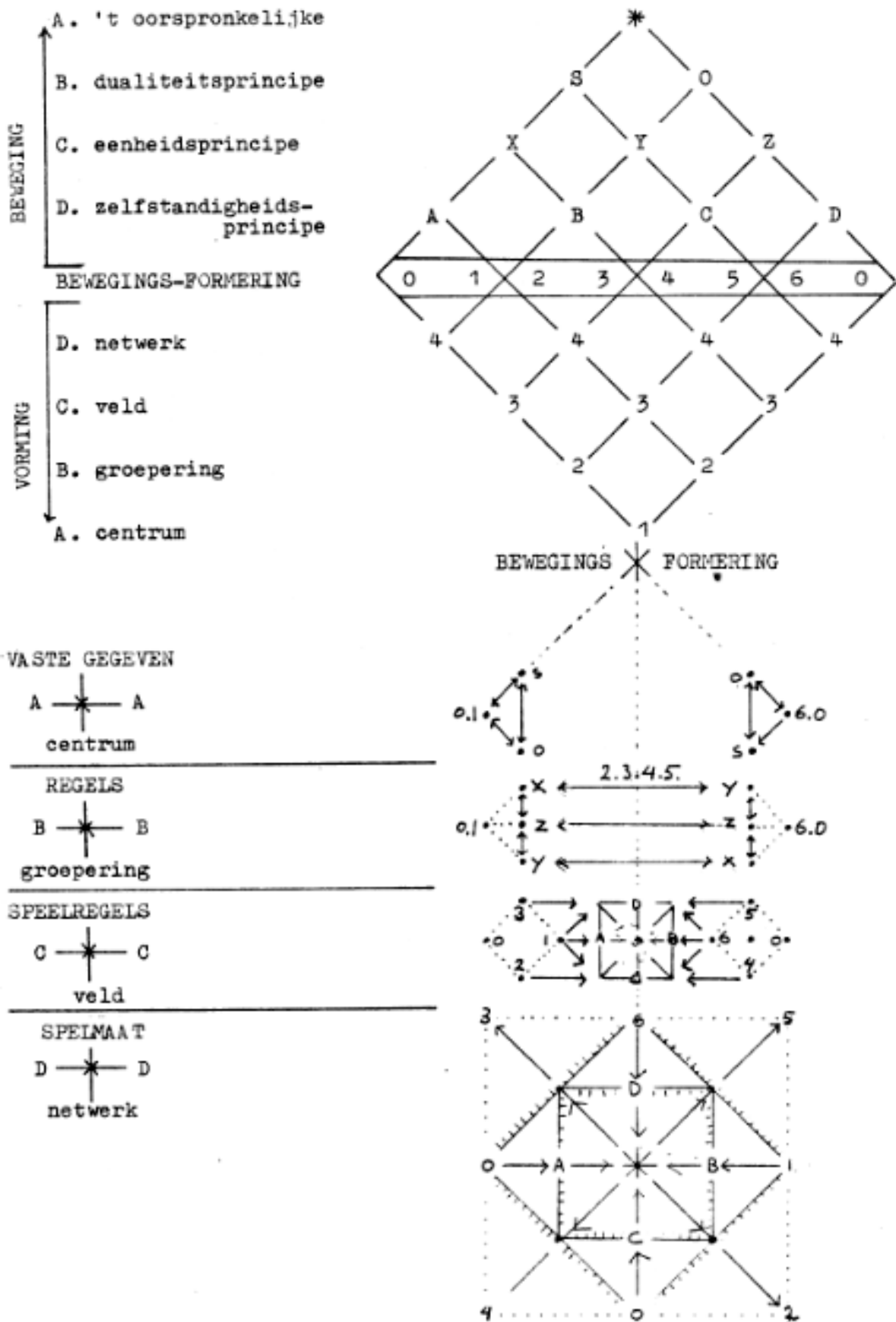
D. principe van totalisatie

structuur-kenmerk: plaatsbepaling

netwerk
8-deling
0.1.2.3.4.5.6.0.

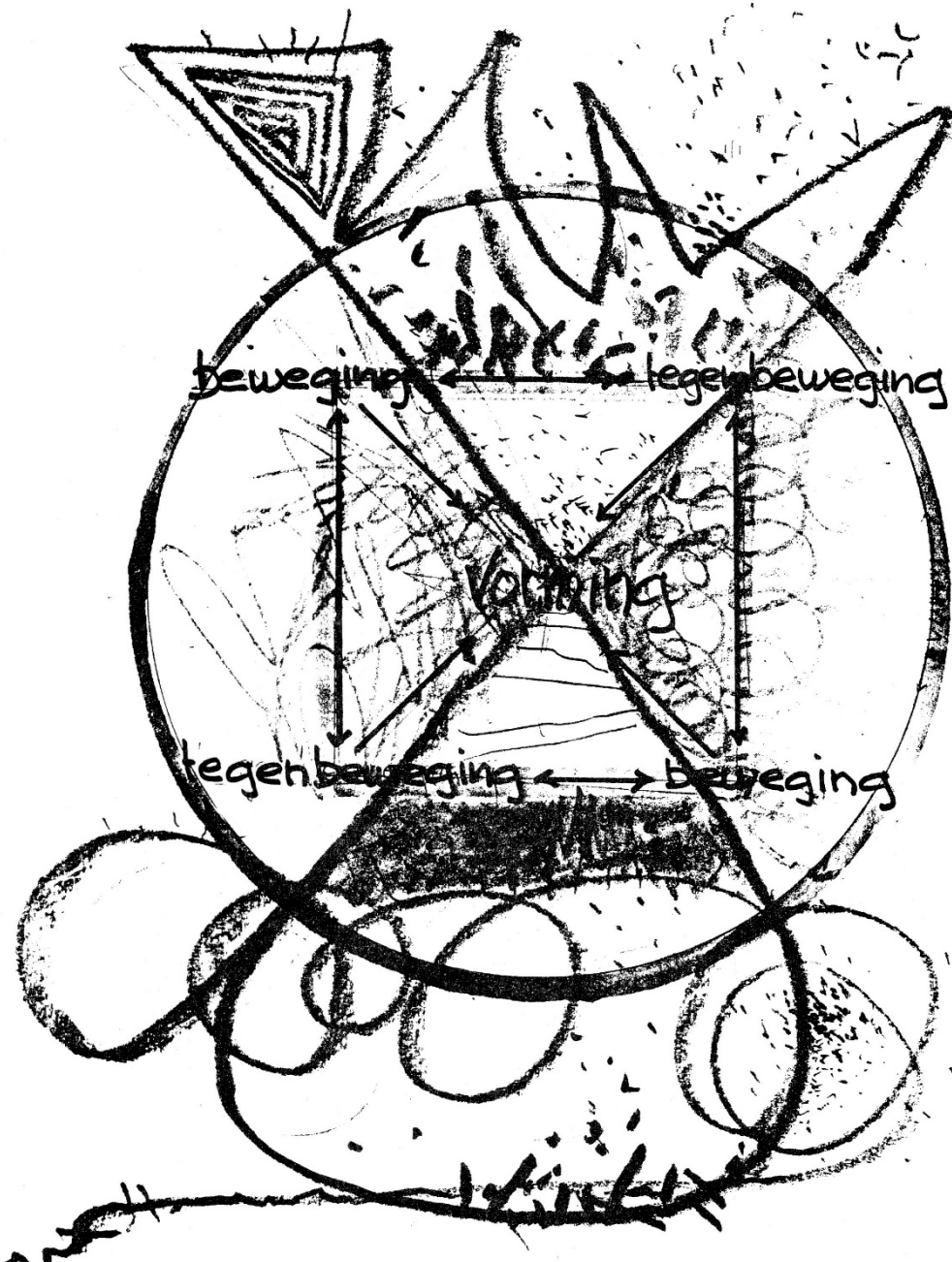
Structuur van het principe-organisme als bewegings-formering.

Datgene, wat binnen zijn eigen beweging wórdt, veràndert van AAN-zien.
Het waarnemen van die bewegings-verandering is het IN-zien.

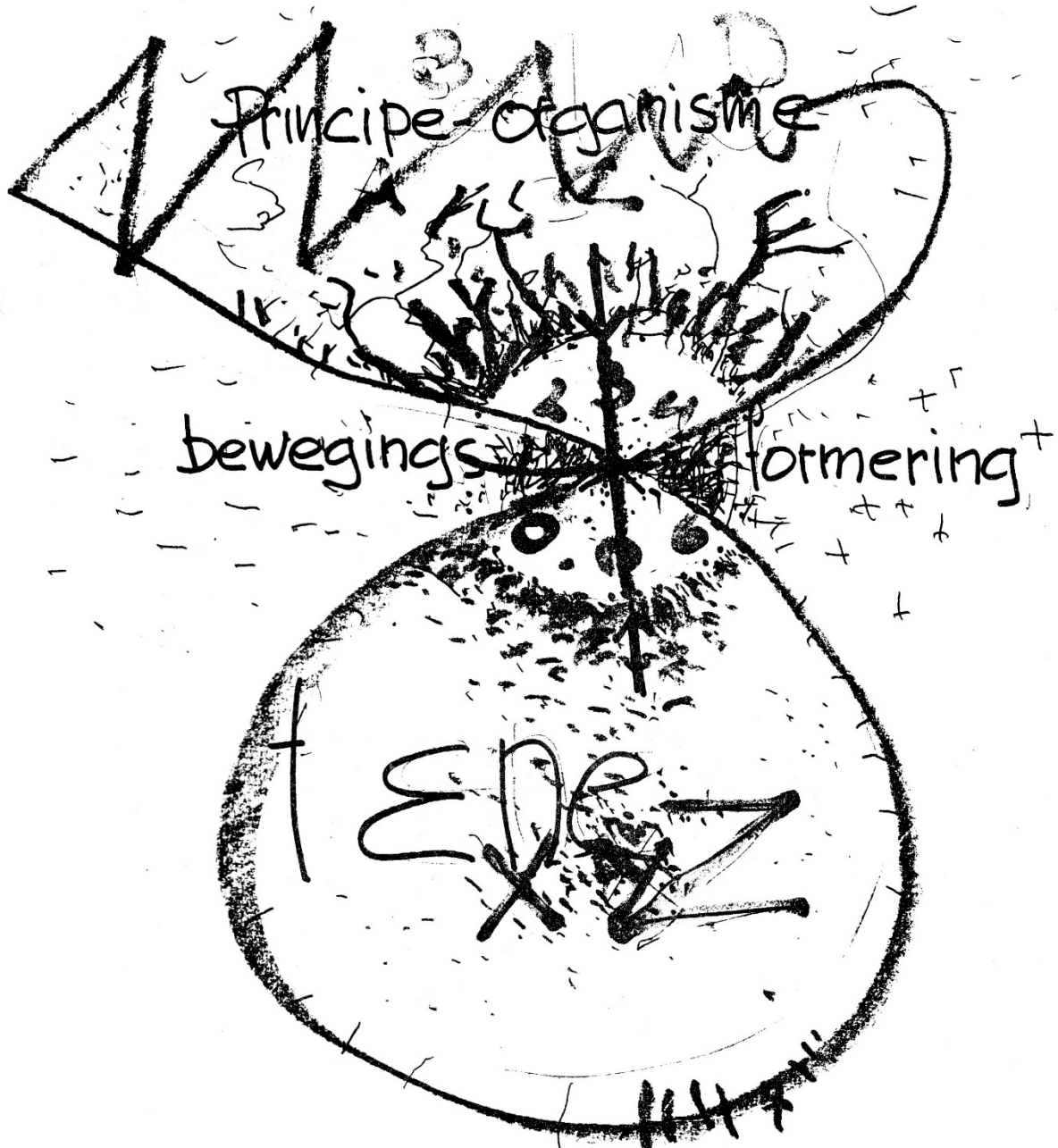
Elk kunstwerk toont dát – wat op zichzelf is – door de reflecties van
zijn eigen beweging.

BEWEGING en TEGEN-BEWEGING levert VORMING.
Vorming is een impuls voor de beweging.

Deze structuur resulteert tot het begrip VORM, daar het een geheel van werking is dat zichzelf om-vormt in nivo's.

EEN in relatie met EEN is de eigenwaarde, als het wezen, hetgeen iets maakt tot wat het is.

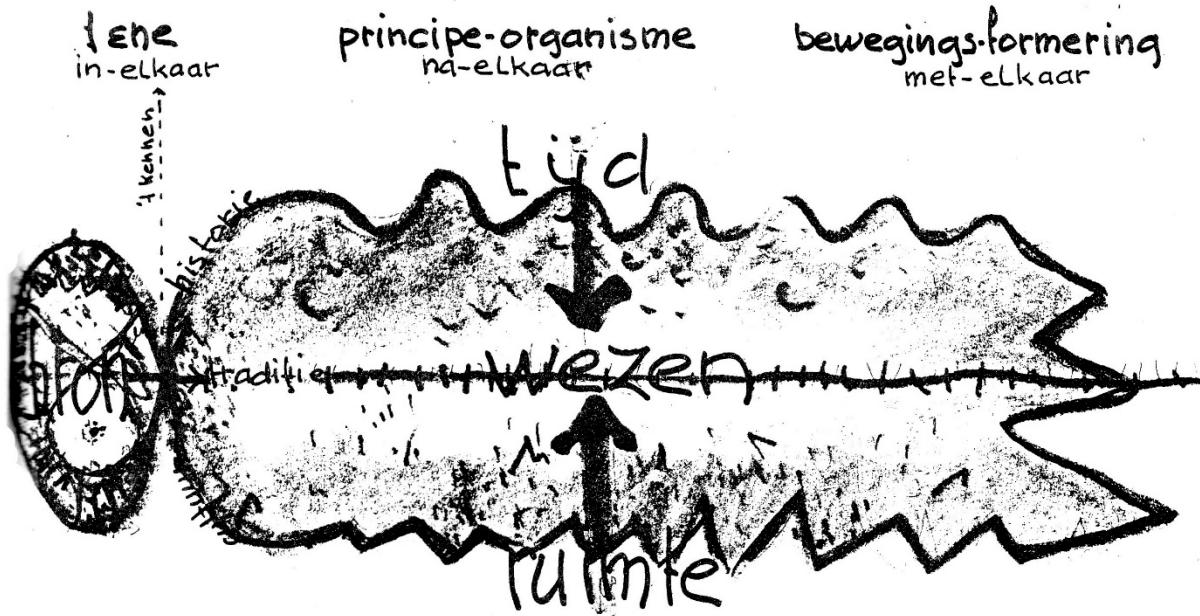

Het vaste gegeven de "beweging" is een STROMING van orde die zichzelf deelt, zijnde de verhouding in het ENE.

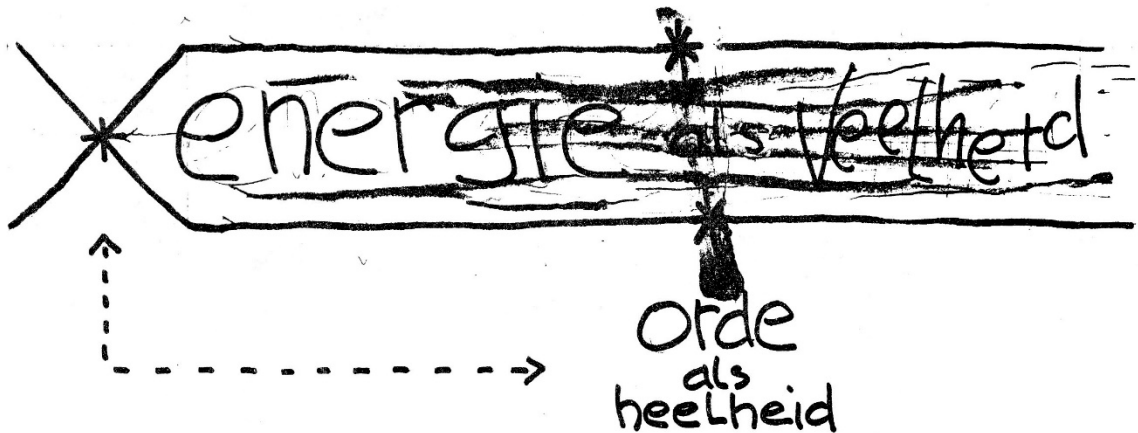
Deze verhouding veroorzaakt structuren, waardoor het ENE als orde een PRINCIPE-ORGANISME wordt.

Orde in verhouding levert levert structuren binnen één proces en dit wordt de BEWEGINGS-FORMERING als 4de nivo.

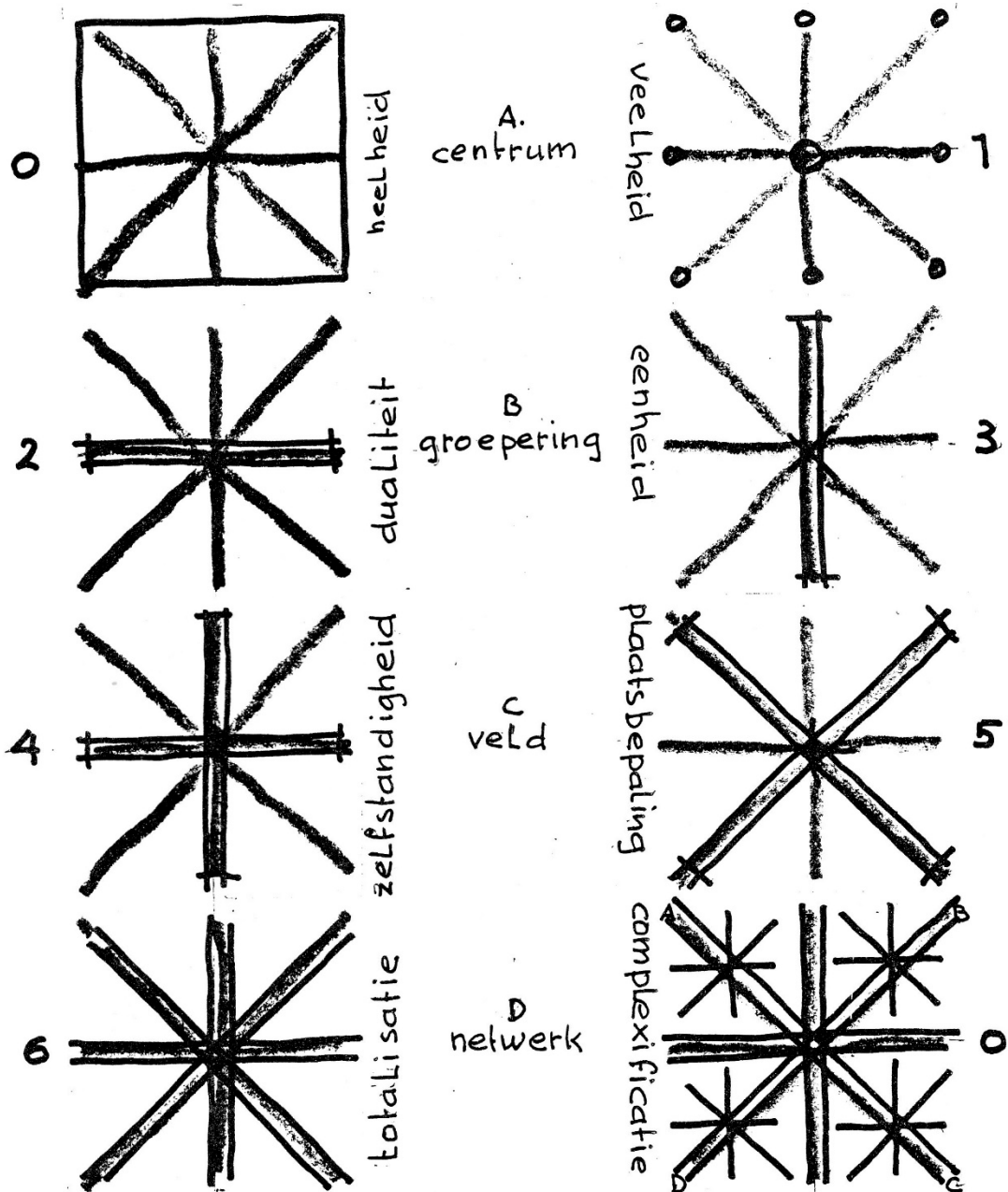

3-geleding

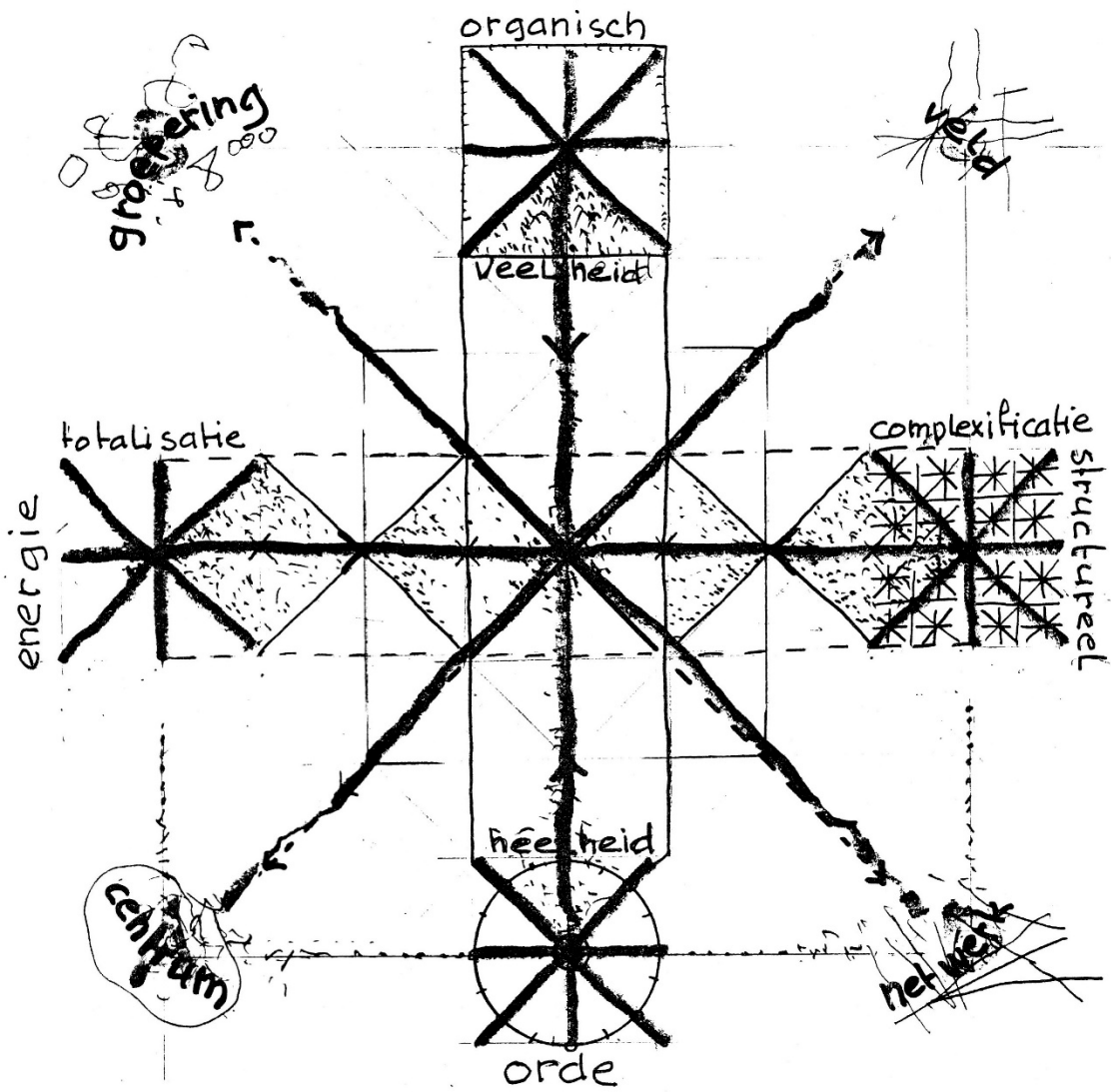

De stroming van de beweging heeft een 3-geleding:

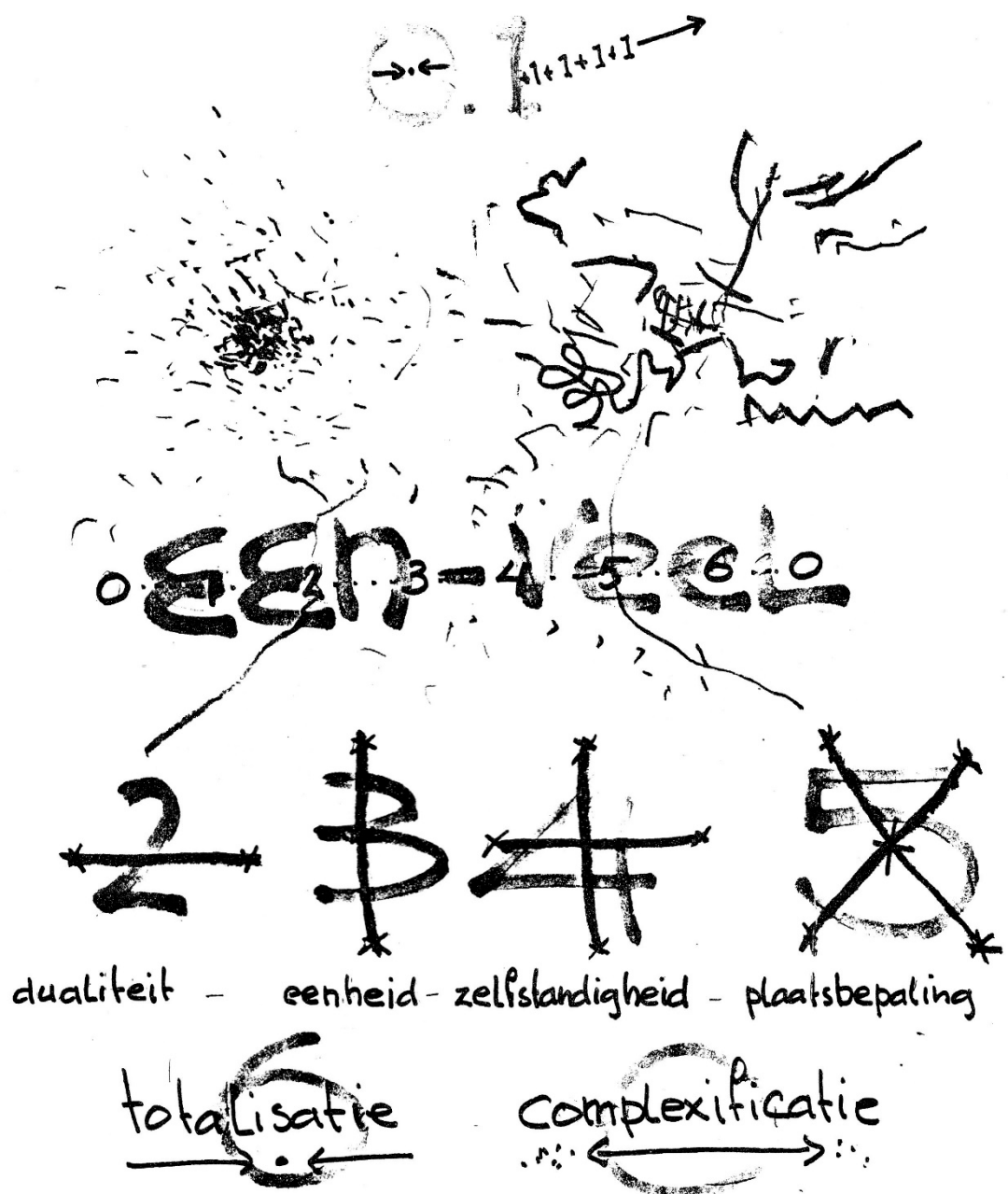
- Het ENE is een orde van in-elkaar, als heelheid.....TOTALISATIE
- Het PRINCIPE-ORGANISME is een energie van na-elkaar, als veelheid.....COMPLEXIFICATIE
- De BEWEGINGS-FORMERING is 'n ééngeschieden van met-elkaar, als diagram.....CENTROLOGISERING

Het diagram verbeeldt de constante orde van heelheid als de BEWEGING, die door 8 nivo's bekend en verdiept wordt, zijnde: de specifieke energie van de veelheid voor de VORMING.

Het kruisvormige van dit diagram bewaart de constante orde en het diagonale werkt als een stuwkracht voor de buitenwaartse ontplooiing van: CENTRUM – GROEPERING – VELD – NETWERK.

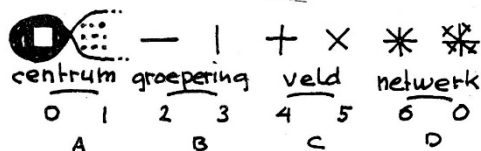
GETAL – WOORD – VORM en ORGANISATIE zijn de middelen voor de bewegings-formering, welke een samenhang krijgen op het diagram.

Als vele bepaalde eigenschappen volkomen onverschillig ten opzichte van elkaar waren - beslist alleen op zichzelf betrokken – dan waren het geen bepaalde eigenschappen.

organisch - beweging als schrift

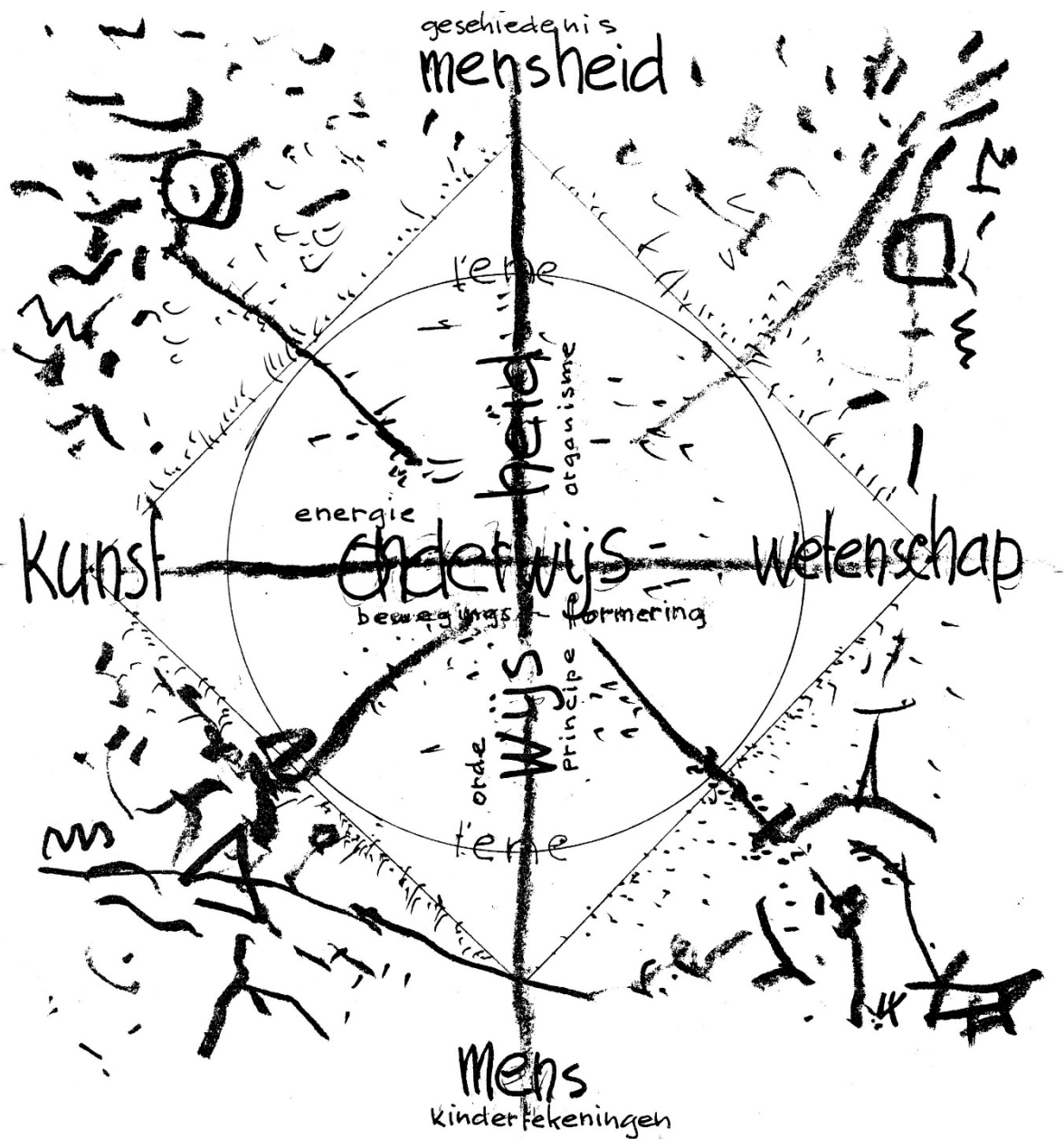
- ⊖ krasen
- ∞ automatisch
- ∞ organisch
- M structureel
- / / / / ritmisch
- autonoom
- △ □ beeld
- * ken

structureel - vorming als beeld

Vanuit de bewegings-formering geven kindertekeningen beeld aan dit proces van om-vorming door een onderliggende symboliek.

Creative uitingen zijn dus een BEWEGINGS-FORMERING van OM-VORMING.

De uitingsvormen van de mens zijn geënt op het diagram en verbeelden daardoor gelijktijdig delen van de BEWEGINGS-FORMERING en hebben in zichzelf een zelfstandige functie.

Deze grootheden, die maatschappelijk als gescheiden worden behandeld, zijn structureel analoog aan elkaar en daardoor tot één geheel samen te voegen.